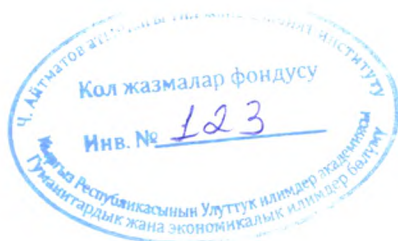

299

79

292-79.

עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי : וְאֶסְפְּרָה אֶל חֶק יְהוָה
אֹמֵר אֵלַי בְּנֵי אֶתְּהָ אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתְיָךְ : מִשְׁאֵל
מִמֶּנִּי וְאֶתְנָה גִּוִּים נִחְלָתְךָ וְאֶחֻזְתְּךָ אֶפְסֵי
אָרֶץ : ט הָרַעַם בְּשֶׁבֶט בְּרִזָּל כִּכְלִי יוֹצֵר
תַּנְפָּצִים : וְעַתָּה מְלָכִים הַשִּׁכְּיִלוּ הַיּוֹסְרוּ שִׁפְמֵי
אָרֶץ : יא עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה וּגְיָלוּ בְּרַעְדָּה :
יב נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף וְתֵאבְדוּ דְרָךְ כִּי יִבְעַר
כַּמְעַט אֶפֶס אֲשֶׁרִי כָּל חוֹסֵי בוֹ :

אם נא על ארס עונש אל יקוץ בו שמא לפי חטאו סיס חייב יוסר וסקב"ס מחסד עמו :

ג ה מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם

מצורה ציון

מצורת דוד

(ו) ואני • וכה יאמר אבל אני הוא אשר
המשלתי את מלך המשיח ואף א"כ תוכלו לו
לעמוד למולי וכאומר נראה דבר מי יקום
שלכם או שלי: (ז) אספרה • אמר דוד במקום
המשיח אספר את הדבר החקוק בספר שם
אמר אלי בני אתה כמ"ש בני בטרני ישראל
(שמות ד') והמלך יחשב ככל העם: אני היום
ילדתוך: ר"ל חביב אתה בעיני כגן לאב ביום
הולדו: (ח) שאל • לזאת שאל ממני ואמך
שאלתך: (ט) הרעים תשבר אותם כמו המשביר
מה בשבט ברזל: (י) ועתה יחזיל וסוף מובטח
מס' על כל זה השכילו וקבלו מוסר ואל תדברו
כוחת: (יא) עבדו את ה' • לקבל עול מלכות
משיחו: וגילו' או ששמחו בעת הוא רעד על
המורדים כי לא עליכם תסיס כרעס:

ועבדך כאלו לשכר אוכל (בראש' מב): נסכתו
ענין ממסלם כמו נסיכי סיוון (יוסע יג):
(ז) אל חוק • אל חוק וכן וירדפו אל מדין
(שופטים ז): חוק • מלשון חקיקה וכתובה:
אלי • כמו עלי בעי"ן: (ח) אפסי קלוות כמו
בקאס הארץ כאילו אסס וכלה: (ט) הרעים
תשברם כמו ורעות רוח (קס"א ח): (י)
אומן חרס: תנפצם • ענין הפזור עס
וסרנזן וכן ונפוך הכדים (שופטים)
(י) הוסרו • מל' מוסר: (יא) ברזל
ורחת: (יב) בשקו • מל' תבוקה
מל' ברזר זנקי: יאנק • מל' אף וכן
בי (ישעיה יב): יבער • ענין שריפה ולבס:
ג (א) מזמור • מל' זמר: (ב) רביים ר"ל

(יב) נשקו בר • חמדו בר לבב לקבל מלכות
המשיח בהם לבב לא ברמיס: פן יאנק • כי קן
זרה אף • נכס: ותאבדו דרך • ר"ל תסיו תועים מבלי דעת אנס חפטו: כי יבער • שאל
דער אלו אף בשעור מעט או תאבדו דרך: אשרי • וכו תכלות בחוסים בה' על כי מלכס
(זכילו לדעת אומן כח ס' ועוס זרועו ולוה חסו בו: ג (א) מזמור • הספלה ססיה אמרס
בסרס: לדרור • של דוד כי הוא יוסר: בברחו • ולסס או ברסו"ק שוחזר למלכותו וחמר
הספלה

בְּנֹוֹ: ז יהוד מה רבו צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי:
 ג רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אִין יִשְׁוֹעַתָּה לֹו
 בַּאֱלֹהִים סָלָה: וְאִתָּה יְהוָה מִגּוֹפְעֵדֵי כְבוֹדִי
 וּמִדִּים רֵאשִׁי: ה קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי
 מִתֵּר קִדְשׁוֹ סָלָה: ו אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה
 הַקִּיצוֹתַי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: ז לֹא אִירָא
 מִרַבְבוֹת עַם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתֹו עָלַי: ח קוֹמָה
 יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי הִבִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי
 לְחַי שְׁנֵי רַשָׁעִים שִׁבְרָתָ: ט לִיהוָה הִישׁוּעָה
 עַל עַמֶּךָ בְּרַבְרָתָ סָלָה:

מצודת ציון

גדולים כמעט כמו וכל רבו מלך בכל
 (ירמיהו לט): (ג) סלה עיניו כבדו כמו
 לעולם: (ד) מגן עיני מחסה כהמון הס
 סגולתו אח סלובשו ממכה מרוב וחנייה בעדי:
 יבגדו: (ה) הקיצותי עיני ספרס משייטתו:
 כמו שחו כשמיס פייס (לקמן ע):
 יחי הוא המקום הסמוך אל העין
 מתחה:

מצודת דוד

ספסלם הסיח ספרס: (כ) מה רבו צריי עד
 שפך בני קס עלי: רבים בני אדם גדולים
 כשמשו ודואו ורחיטופל: (ג) לנפשי על
 נפשי ויחמו שעד עולפסלס לוי ספועס מה'
 וכאשר סהל לנפול לא יוסף לקוס: (ד) ואתה
 די: אכל לא קן הוא כי אהס מן בעדי וחומך
 כבודי וסריס רלשי כי אחרוד למלכותי
 (ה) קולי: כשאקרא בקולי אל ה' ודעתי כי
 יעניי מסר קדשו וכוה ליון מקום סכונתו:
 יחסיס כי לא אשוב עוד לביטח גולם ובזרח:
 שבהתי וכשלתי שוכך וכרסס מגדול הבער:
 הקיצותי רל ספסל: אצרו
 כוכרי אשר ה' יסמכני: (י) לא אירא לום לא אירא מרוב עם אשר את אשבלום
 אשר שמו פייסס ללחסי בני: (ה) קומה די: סוללי ובעתתי כך מברלוי סתקוס וחושיעני:
 כי הדיתי ה' סלל מעולם הדיתי את אויבי על סלתי רל מכה סניו וכמ"ס יחך למכסו
 לחי ישבע כהרסס (ארכס ג) ורל כהלס הלתי מחסב להרסס: בניו רשיעתי אשר סיו
 חוקיקס על שנימו כהרות אהס כי סלל מעולם סברס ולוס גס את סל
 (ט) לה' הישועה סלל סהשועס סיו די' וכל חופל להושיעני
 סהיס כרכךך לעולם רל חושיע לי לכל וכלו להרע לי ויף עליכס ס
 יסיו נפסיס גס סס וכאומר לא אספסל על מפלסתי כ"א על ה

זכר שלא ילכו פני חבירי ושלא יאמר רכילות ולשון סרע ושלא יקבלו ולא יקרא אהס
 רואה ספרסעיס מללחסיס בעולם סוס רק ישמע ויאמר אהס למכעיסיו כך וכו':
 ד לַמְנַצֵּחַ בְּנִינֹות מוֹמֹור לְדָוִד: ז בְּקִרְאֵי
 עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בְּצַר הַרְחַבְתָּ לִי חֲנִנִי וְשִׁמְעֵ
 תַפְלִתִּי: ג בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְבוֹדִי לְכַלְמָה
 תֵּאָהָבוּ רִיק תִּבְקְשׁוּ כְזָב סָלָה: ד וְדַעוּ כִּי
 הַפְלָה יְהוָה חֲסִיד לֹו יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי
 אֱלֹוִ: ה רִגְזוּ וְאַל תִּחְטְאוּ אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם
 עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְרַמּוּ סָלָה: ו זְבַחוּ זְבַחַי צִדְקָה
 וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה: ז רַבִּים אֲמָרִים מִי יִרְאֵנוּ
 טוֹב נִסָּה עָלֵינוּ אֹור פְּנִיךָ יְהוָה: ח נָתַתָּה

מצודת דוד

ד למנצח רל סמומור סוס של דוד נמסר
 לכן לוי סמנלס לנגנו ככס"ט:
 (ב) בקראי בעת אקרא לך עניי: אלהי
 צדקי אהס אלסי סעוסי עמודי דקס סלל
 מעולסכססיסיו ככר ונדוקס סעודמקי כמרסכ
 לכן גס עתס חניי: (ג) בני איש אהס בני
 אדם גדולים עד מתי סספסון ככודי לכלמה
 רל במקום סככוד סרלוי אלי סכלימו אותי
 כאומר סלל מספס סחטוניס לככד את מי
 שרלוי לככוד: ח אהבהון ריק מוסכ על מי
 מה לומר עד מתי סחכסון לנכר דכרי ריק
 וככז סכלי ספסכ: (ד) ודעו סנו לב לדעת כי כמו ססכדול ה' את כל סכוד להיט לו
 ולחלקו כ"כ סכדילני לחלקו וישמע בקרלי אלו וכל סוכלו לי: (ס) רגזו סהרדו מה'
 ואל סחטעו לי לנכר אלי ככז: ח אכרו וגו' סכיוטכס על מסככס סהי' עת אשר מחסב
 סלסס ספויס מן סערדס אלו סחכנו בלככסכס אשר ככז סול רע ככניו סתקוס וסחקו לעולם
 מדכר ככז: ח זבחו סהרדו מעפייסס ויחכס לה' ככחסיס ולו בעשו כו כי יס סקוס
 ולמס כככז כי לסחניף לסלול בעכוד ליכמות ממנו סללס סמון סלל טוב לחסוס כס':
 (י) רבים רלשי' רביס מחלויס וסמריס מי סול אשר ירלמו טוב רל' חוסקס עושר רכ:
 יסס' סרס עלינו אור סניך אהס' ס' למלואת סלויס: (ח) כהרת' אכל לא כן אלי כי
 אהס

מצודת ציון

ד (ה) למנצח בעלי סכיר יקראו מלחסיסיו
 דרכס לללס ז"ו א' כסרמס סקול וסכרעסו:
 בננינותר מל' נניסס וומר סעוסיס כסכרעס
 סקול: (ג) איש רל גדול וסחכז וכך סלל אל איס
 אהס (ס"א כ): ער מה' עד מתי סכל דוס
 ס' סלכף (לקמן מע): (ד) הפלה ספרסיס
 כמו וספליתי כיוס סהול (שמות ט):
 (ס) רגזו ענין סעועס סערדס כמו סמו'
 עמיס ורגזון (סס עו): ודמו' וסחקו כמו
 ודוס אככר (ויקרא י'): (י) כסכ' מל' כס

עולם יעניי רל גולת עולם סהיס
 שבהתי וכשלתי שוכך וכרסס מגדול הבער:
 הקיצותי רל ספסל: אצרו
 כוכרי אשר ה' יסמכני: (י) לא אירא לום לא אירא מרוב עם אשר את אשבלום
 אשר שמו פייסס ללחסי בני: (ה) קומה די: סוללי ובעתתי כך מברלוי סתקוס וחושיעני:
 כי הדיתי ה' סלל מעולם הדיתי את אויבי על סלתי רל מכה סניו וכמ"ס יחך למכסו
 לחי ישבע כהרסס (ארכס ג) ורל כהלס הלתי מחסב להרסס: בניו רשיעתי אשר סיו
 חוקיקס על שנימו כהרות אהס כי סלל מעולם סברס ולוס גס את סל
 (ט) לה' הישועה סלל סהשועס סיו די' וכל חופל להושיעני
 סהיס כרכךך לעולם רל חושיע לי לכל וכלו להרע לי ויף עליכס ס
 יסיו נפסיס גס סס וכאומר לא אספסל על מפלסתי כ"א על ה

שְׂמַחָה בְּלִבִּי מֵעַתְּ דִּגְנָם וּתְרוּשָׁם רַבּוֹ
 כִּי בְּשָׁלוֹם יִחְדּוּ אֲשַׁכְּבָה וְאֵישָׁן כִּי אֶתֶּה יְהוָה
 לְבָרְדְךָ לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי :

תפלה לכל יחיד שהרשעים נשכבו מעשיכם ויכדו ודקוים ישמחו נשכבו מעשיכם טעוכם

ה א לְמַנְצֶה אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד
 א אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּינִי : ג הַקְּשִׁיב
 לְקוֹל שְׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל :
 ד יְהוָה בִּקֶּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקֶּר אֶעֱרָךְ לָךְ
 וְאֶצְפָּה : ה כִּי לֹא אֵל תִּפְיֹן רָשָׁע אֶתֶּה לֹא
 יִנְרָךְ רָע : ו לֹא יִתְצַבּוּ הוֹלָלִים לְגַדְךָ עֵינֶיךָ
 שִׁנְאֵת כָּל פְּעֻלֵי אֱוֹן : ז תֵּאבֵד דְּבָרֵי כֹזֵב

מצורת ציון

וכלום ועינוי סרעם וסגבם: (ח) תירושם
 פלי תירוש וסוף ענבי סיון: (ט) לברד
 יחידו כמו כח נדד (דברים ג') ור'ל מנלו
 פחד כי סתפחד מתירוש לשבת יחיד: (י)
 ה (ה) הנחילות: מל' נחיל על דבורים (ב'ק'
 קוד) וסוף סס כלי זמר ארז קולו נשמע
 כשירוק הדבורים: (ג) האזינה: סגס חוץ
 לשמוע: (ג) הקשבה: עיני שמיעה: שועי
 נקפתי: (ד) ואצפה: שוטט: ועיניו
 ידור עמך: (ו) הוללים: שוטט: (ז) יגורך
 שדעת וכן ודעת הוללות ושכחות (קבלת ה)

מצורת דוד

אסה נחת בלבי להיות שמח בחלקי יוסר
 מסרבים ססס בשמחים מעת שרבו דגנס
 ומירוסם: (ט) בשלום: מבלי פחד אשכנס
 ואיש יחודו תכוסים זס לזכ כי סדורג וססכד
 נגולה שסוף לכל ויכל לישון עיד באשר אסככ
 אכל אני נסחתי כסי ולא אירא ולס אסככ
 ואיש יחד סמך זס לזכ: כי אחה ה'
 המושל ככל ובידך סוף לסוסיני כנסת
 מבלי פחד:
 ה (כ) ביכה הגיגי אשר תפלתו סוף כסונת
 סלג: (ג) כי אליך אתפלל: ומתראוי
 למלך לשמוע בקול עבדו ומתקן עליו ומתקן

אֵישׁ דָּמִים וּמְרָמָה יִתְעַב יְהוָה: ס וְאֲנִי כָרֵב
 חֲסִדְךָ אָבּוֹא בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶה אֶל הַיּוֹכֵל
 קְדָשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: ט יְהוָה נַחֲנִי בְצַדִּיקְךָ
 לְמַעַן שׁוֹדְרֵי הַיָּשָׁר לִפְנֵי הַרְפֶּךָ: י כִּי אִין
 בְּפִיחֵי נִכְוָנָה קָרַבְם חַוּוֹת קָבַר פְּתוּחַ גְּרוֹנָם
 לְשׁוֹנָם יִחְלִיקוּן: יא הָאֲשִׁימָם אֱלֹהִים יִפְלוּ
 מִמַּעַצוֹתֵיהֶם כָּרֵב פִּשְׁעֵיהֶם הִדְיָחְמוּ כִּי מָרוּ
 בָּךְ: יב וַיִּשְׁמָחוּ כָּל חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יִדְגְּלוּ
 וְתִסַּד עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֶצּוּ בָךְ אֲהַבֵי שְׁמֶךָ: יג כִּי
 אֶתֶּה תִּבְרָךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצְּנֶה רְצוֹן תַּעֲטֹרְנוּ:

תפלה טראה לכל אדם להסתלק תפלה זו נחלוו כסונת ונעוה סוף ססס' יקבל תפלתו:

ו א לְמַנְצֶה בְּנִגְיָנוֹת עַל הַשְּׂמִינִית מִזְמוֹר

מצורת ציון

ידבר כאלוהי סוף לי ללוהי(ח) ברוב חסדך
 כעבור רוב הסוד שמשפס עמדי אכנול כניסך
 לסתפחוחם: ביראתך: ולא להסיר כפני
 נבשים: (ט) נחני בצדקך: מן בלבי
 ללכס כדך נזקס עלעשן הרשעים סללו
 סמכיוס ומספס על נפסחו לכל יאמרו
 ודיכס רכס מן בלבי להיות דרפך כסני כעני
 ולא אכסל כס כי אז כוראלי לא יוכלו לי:
 (י) כי אין בפיחיו: אין כפי אחד מסס
 כסונס נראיס כלוהיכס וכסס לוויכס: קרבם'
 כקרב לנס חוסכס סווח לסכר לוסי ונרנס כקרב פסוח כִּי שׁוֹפֵיס לבלעי כקרב סכולע
 אה סמח ובלסונס ודכנו חקלקוח ורינס יולאין מן סלג: (יא) האשימם: לכן
 ה'אשימם כמשפס וספלו כסלל כעלכ כעבור רוע עמס וכפי רוב פשעים קן סדונס מדיחי
 אל דחי ס סלל כך מרדו כִּי סוסרת על זכ: (יב) וישחרו: אכל סחוסים קן יכסחו
 לעולל וסחה ססך עליוכס מסי כרעס: כך: כחטוטסך: (יג) כי אחה גו': ססס
 סמקרא כִּי ססס' סמךך נזיק: כככנה' כמו סלכס ספכנס אה סגוף כן סמככני כרליון:
 ואל

ממנו שאלו: (ד) בקר' בכל בוקר תשמע קולי כי בסחית סנוקר אסור לפניך ספחתי
 ולא סקדמתי לך דכר סרשוח ולס אקוס אכר תשמע קולי: (ס) כי לא גורי' לא סתן כח
 כיד כרעיס סמריעיס לי: לא יגורך' לא יגור סלך כרע אסלך וסוף דרך משל ונמר סכרע
 כסלוי למקוס: (ו) לא יתיצבו' איך ספך סכרעיס יעמדו מול עיניך: (ז) תאביר'
 ודעתי סתאכד אה סמדכר עלי כזכ ככני סאלו כִּי מעולס יסכס' אה סכורכ על דס
 רעכו וכסרמס ידכר עמו ככרעס וכ' כ' יעכנ ויחלד אה סמדכר עלי כזכ כי סלל עמי מרעס